

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

w sprawie kasacji obwinionego notariusza **K. W.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 27 października 2016 r.
kwestii dopuszczalności kasacji obwinionego od postanowienia Wyższego Sądu
Dyscyplinarnego przy Krajowej Radzie Notarialnej z dnia 9 maja 2016r., sygn. akt
WSD (...), utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Dyscyplinarnego Izby
Notarialnej w [...]. z dnia 5 listopada 2015 r., sygn. akt SD (...),
na podstawie art. 531§1 k.p.k. w zw. z art. 63e ustawy z dnia 14 lutego 1991 r.
Prawo o notariacie (Dz. U. z 2014r., poz.164 j.t.)

p o s t a n o w i ł:

- 1) pozostawić kasację bez rozpoznania,**
- 2) obciążyć Izbę Notarialną w [...]. kosztami postępowania
kasacyjnego w sprawie dyscyplinarnej notariusza K.W., w kwocie
20 zł (dwudziestu złotych).**

UZASADNIENIE

Orzeczeniem Sądu Dyscyplinarnego Izby Notarialnej w [...]. z dnia 29
czerwca 2016 r., sygn. akt SD (...) notariusz K. W. został uznany winnym
popętnienia zarzuconego mu przewinienia zawodowego z art. 50 w zw. z art. 15§1 i
art. 17 ustawy z dnia 14 lutego 1991r. Prawo o notariacie w zw. z §6 Kodeksu Etyki

Zawodowej Notariusza, za które wymierzono mu karę zakazu prowadzenia kancelarii.

Obwiniony w dniu 15 września 2015r. złożył odwołanie od w/w orzeczenia i jednocześnie wniosek o przywrócenie mu terminu do złożenia tego odwołania.

Postanowieniem z dnia 5 listopada 2016 r. Sąd Dyscyplinarny Izby Notarialnej w [...] oddalił wniosek obwinionego o przywrócenie terminu.

W dniu 8 grudnia 2015r. obwiniony złożył zażalenie na to postanowienie.

Postanowieniem z dnia 9 maja 2016r. w sprawie sygn. akt WSD (...) Wyższy Sąd Dyscyplinarny przy Krajowej Radzie Notarialnej utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Obwiniony w dniu 22 czerwca 2016r. wniósł kasację od tego postanowienia, która została przyjęta i w dniu 2 sierpnia przesłana do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 63a § 1 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. Prawo o notariacie (Dz. U. z 2014r., poz.164 j.t.) od **orzeczenia** wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przysługuje obwinionemu oraz innym podmiotom wskazanym w tym przepisie, kasacja do Sądu Najwyższego.

Brak zatem jakichkolwiek podstaw do przyjmowania, że taki środek zaskarżenia przysługuje również od postanowień. Podobnie, brak podstaw do interpretowania tego przepisu w sposób rozszerzający.

Analogicznie w Kodeksie postępowania karnego uregulowano w art. 519, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie (a także od postanowień o umorzeniu postępowania). Kasacja zatem, jako z istoty swojej nadzwyczajny środek zaskarżenia, co do zasady, przysługuje stronom, jedynie od orzeczeń kończących postępowanie i rozstrzygających sprawę co do istoty. W tym znaczeniu, **wyrokom** rozstrzygającym sprawę karną, odpowiadają **orzeczenia** zapadające w postępowaniach dyscyplinarnych.

Kasacja, nie przysługuje natomiast od **postanowień** o charakterze incydentalnym wydawanym przez sądy odwoławcze prowadzące postępowania karne.

Tę samą zasadę należy odnieść do postępowania dyscyplinarnego prowadzonego wobec notariuszy.

Tak też kwestia ta została ukształtowana w postępowaniach dyscyplinarnych prowadzonych wobec adwokatów (od orzeczenia wydanego przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny w drugiej instancji przysługuje stronom (...) kasacja do Sądu Najwyższego – art. 91a ust.1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. ustawy Prawo o adwokaturze – Dz. U. z 2015r., poz. 615 j.t.), czy prokuratorów (od orzeczenia wydanego przez Odwoławczy Sąd Dyscyplinarny stronom (...) przysługuje kasacja do Sądu Najwyższego – art. 163 § 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze – Dz.U. z 2016r., poz.177). Na gruncie tych postępowań ugruntowany jest pogląd, że zwrot „orzeczenie” należy rozumieć ściśle i nie odnosi się on do postanowień wydawanych w sprawach dyscyplinarnych.

Warto też przypomnieć, że stanowisko w omawianym przedmiocie, choć na tle ustawy o adwokaturze – która, jak wskazano wyżej posługuje się analogicznym sformułowaniem dla uregulowania takiej samej kwestii, zajmował już wielokrotnie Sąd Najwyższy. Już w postanowieniu z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie SDI 28/06, jednoznacznie wskazano, że: *„przepis art. 95 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) wyraźnie wyodrębnia dwa rodzaje rozstrzygnięć sądu dyscyplinarnego, jakie zapadają w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym wobec adwokatów. Zgodnie z dyspozycją powołanego przepisu, mają one formę postanowień lub orzeczeń. Tylko rozstrzygnięcia tej drugiej grupy, tj. orzeczenia wydane przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny, mogą zostać zaskarżone kasacją wniesioną na podstawie art. 91a ust. 1 ustawy - Prawo o adwokaturze”* (LEX nr 471779).

Skoro zatem w sprawie niniejszej Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie wydał orzeczenia, lecz zgodnie z obowiązującymi przepisami rozpoznał zażalenie na decyzję o odmowie przywrócenia terminu do złożenia odwołania postanowieniem, brak podstaw do przyjęcia, że postanowienie to mogło być dalej skarżone kasacją.

W tej sytuacji, zgodnie z dyspozycją art. 531 k.p.k. Sąd Najwyższy pozostawił przyjętą kasację obwinionego bez rozpoznania.

O kosztach sądowych postępowania kasacyjnego rozstrzygnięto na podstawie art. 67§1 ustawy Prawo o notariacie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.